

احکام معماری پایدار کویر با رویکرد معماری سنتی

نویسنده فاطمه احراری دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند

رایانامه naziahrari@yahoo.com

چکیده

اقلیم و چشم انداز ذاتی یک منطقه در طول زمان به مثابه ی شالوده ی طراحی محیط انسان ساخت ایفای نقش کرده است. اقلیم یک منطقه تا آنجا که به آسایش انسان مربوط می شود، عموماً به مثابه ی کنش متقابل عناصر گوناگون جوی تعریف می شود. شکل نهایی معماری در فرهنگ و تمدن هر جامعه ناشی از عواملی است که با نیاز افراد آن جامعه و تأمین شرایط آسایش آنها شکل میگیرد . به عنوان مثال تحولات عصر صنعتی منجر گردید تا المان های دیرینه در معماری سنتی مانند بادگیرها ، هورنوها ، سباط ها و ... جای خود را به تکنولوژی و فناوری های نوین دهند و به گونه ای متفاوت شرایط آسایش و آرامش ملل را فراهم نمایند. نکته قابل توجه دیگر تفکیک اقلیمی است. در مورد تقسیمات اقلیمی در ایران دانشمندان مبنای کار خود را بر مبنای روش کوپن ۵ قرار داده اند. با توجه به مشکلات اقتصادی موجود در قرن حاضر که گریبانگیر همه کشورهاست می توان به صنعت توریسم توجه ویژه ای نمود . چرا که قدمت و تعدد بناهای تاریخی و فرهنگی ما ، این اجازه را به ما میدهد که برای جلب توریست فعالیت ویژه ای نموده و با تلفیق معماری سنتی در بناهای مدرن و جدید ، انگیزه این قشر درآمد زا را تحریک نماییم . بنابراین از طریق پایداری محیطی به گونه ای می توان پرتو امیدی بر چهره حیات کره خاکی تاباند و بیم از بین رفتن تمدن بشر در اثر کمبود انرژی را از بین برد چرا که پایداری محیطی به معنای حفظ سرمایه طبیعی است .

واژه های کلیدی: کویر، معماری سنتی، معماری پایدار، اقلیم